

॥११॥ द्रुपदेनेति पांचाल्यंगवितंचितयित्वा तत्पराभवोपायं मनसा विनिश्चित्य प्रतिबुद्धिः प्रतीपबुद्धिः शत्रुबुद्धिस्तद्वानुसन्नागसाङ्ख्यं जगामेति द्वयोः संबंधः ॥१२॥ १३॥ १४॥ अस्य तनुजोऽश्वत्थामा नाबुध्यं
नाश्रोत्रियः श्रोत्रियस्य नारथीरथिनः सखा ॥ नाराजापार्थिवस्यापि सखि पूर्वकिमिष्यते ॥११॥ वैशंपायन उवाच द्रुपदेनैव मुक्तस्तु भारद्वाजः प्रताप
वान् ॥ मुहूर्तंचितयित्वा तु मन्युनाऽभिपरिप्लुतः ॥१२॥ स विनिश्चित्य मनसा पांचाल्यं प्रतिबुद्धिमान् ॥ जगाम कुरुमुख्यानां नगरं नागसाङ्ख्यं ॥१३॥ स नागपु
रमागम्य गौतमस्य निवेशने ॥ भारद्वाजो वसत्तत्र प्रच्छन्नं द्विजसत्तमः ॥१४॥ ततोऽस्य तनुजः पार्थानुरुपस्यानंतरं प्रभुः ॥ अस्त्राणि शिक्षयामास नाबुध्यंत
च तं जनाः ॥१५॥ एवं स तत्र गूढात्मा कंचित्कालमुवास ह ॥ कुमारस्तत्त्वथ निष्क्रम्य समेता गजसाङ्ख्यात् ॥१६॥ क्रीडंतो वीटया तत्र वीराः पर्यचरन्मुदा ॥ प
पातकूपे सा वीटा तेषां वै क्रीडतां तदा ॥१७॥ ततस्ते यत्नमातिष्ठन् वीटामुद्धर्तुमादृताः ॥ न च ते प्रत्यपद्यंत कर्म वीटोपलब्धये ॥१८॥ ततो न्योन्यमवैक्षंत व्रीडया
वनताननाः ॥ तस्यायोगमविदंतो भृशंचोत्कंठिता भवन् ॥१९॥ तेऽपश्यन् ब्राह्मणं श्याममापन्नं पलितं रुशं ॥ कृत्यवंतमदूरस्थमग्निहोत्रपुरस्कृतं ॥२०॥ ते तं दृ
ष्ट्वा महात्मानमुपगम्य कुमारकाः ॥ भग्नोत्साहक्रियात्मानो ब्राह्मणं पर्यवारयन् ॥२१॥ अथ द्रोणः कुमारान् स्तान् दृष्ट्वा कृत्यवतस्तदा ॥ प्रहस्य मंदपैशल्याद
भ्यभाषत वीर्यवान् ॥२२॥ अहो बोधिम्बलं क्षात्रं धिगेतां वः कृतास्त्रतां ॥ भरतस्यान्वये जाता ये वीटांनाधिगच्छत ॥२३॥ वीटांच मुद्रिकांचैव लब्धहमेतदपि
द्वयं ॥ उद्धरेय मिषीकाभिर्भोजनं मे प्रदीयतां ॥२४॥ एवमुक्त्वा कुमारान् स्तान् द्रोणः स्वांगुलिवेष्टनं ॥ कूपे निरुदके तस्मिन् पातयदरिंदमः ॥२५॥ ततोऽब्रवीत्त
दा द्रोणं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिर उवाच रूपस्यानुमते ब्रह्मन् भिक्षामाप्नुहि शाश्वतीं ॥२६॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच प्रहस्य भरतानिदं ॥ द्रोण
उवाच एषामुष्टिरिषीकाणां मयाऽस्त्रेणाभिमंत्रिता ॥२७॥ अस्या वीर्यं निरीक्षध्वं यदन्यस्य न विद्यते ॥ भेत्स्यामीषीकया वीटांतामिषीकां तथाऽन्यया ॥
॥२८॥ तामन्यया समायोगे वीटायाग्रहणं मम ॥ वैशंपायन उवाच ततो यथोक्तं द्रोणेन तत्सर्वं कृतमंजसा ॥२९॥ तदवैक्ष्य कुमारस्ते विस्मयोत्फुल्लो
चनाः ॥ आश्चर्यमिदमत्यंतमिति मत्वा वचोऽब्रुवन् ॥३०॥

तद्रोणपुत्रो यमिति न ज्ञातवन्तः ॥१५॥ १६॥ वीटया यवाकारेण प्रादेशमात्रकाष्ठेन यत्तद्वस्तमात्रदंडेन उपर्युपरि कुमारः प्रक्षिपन्ति लोहगुलिकयेत्यन्ये ॥१७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ पैशल्या
तृकौशल्यत् ॥२२॥ २३॥ मुद्रिकांच मया त्यज्यमानां ॥२४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥